

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2167/2026
25.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Гаговић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одржавања личних односа и доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 494/25 од 17.12.2025. године, у седници одржаној 25.03.2026. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 494/25 од 17.12.2025. године – дела става првог изреке којим је потврђена пресуда Основног суда у Деспотовцу П2 116/24 од 14.10.2025. године у ставу другом, трећем, четвртном и шестом изреке.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 494/25 од 17.12.2025. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Деспотовцу П2 116/24 од 14.10.2025. године у ставу петом и седмом изреке и пресуда Основног суда у Деспотовцу П2 116/24 од 14.10.2025. године у ставу петом и седмом изреке и у том делу предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу П2 116/24 од 14.10.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог којим је тражио да се заједничко малолетно дете странака ВВ из ... повери тужиоцу на самостално вршење родитељског права, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се уреди начин одржавања личних односа тужене над малолетним дететом ВВ, на тај начин што ће се виђање одвијати сваког другог викенда почев од петка од 18 часова до недеље до 18 часова, сваког државног и верског празника наизменично, за време летњег и зимског распуста у трајању од 8 до 15 дана или по предлогу органа старатељства, што је тужилац дужан да трпи и омогући да се виђање детета одвија на наведени начин. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да на име свог доприноса у издржавању малолетног ВВ плаћа износ од по

10.000,00 динара месечно почев од дана подношења тужбе па убудуће, све док обавеза траје или се измени, сваког 01. до 05. –ог у месецу за текући месец, а доспеле обавезе одједном у року од 15 дана, као неоснован. Ставом четвртим изреке, усвојен је противтужбени захтев, па је одређена тужена-противтужила за родитеља који ће самостално вршити родитељско право над малолетним дететом странака ВВ из ..., рођеним ....2016. године, па се малолетно дете странака поверева противтужили на даље старање (чување, подизање, васпитавање, образовање, заступање, управљање, располагање имовином и делимично издржавање), што је тужилац-противтужени дужан да призна и трпи. Ставом петим изреке, констатовано је да се начин одржавања личних односа тужиоца-противтуженог са малолетним дететом неће формално одређивати и да ће се одвијати спонтано сагласно жељама и могућностима родитеља и детета. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац-противтужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета ВВ плаћа месечно износ од по 30.000,00 динара најкасније до 05. –ог у месецу за текући месецпочев од октобра 2025. године па удубуће док за то постоје услови, на текући рачун законског заступника – мајке тужене-противтужиле, ближе означеним у овом ставу изреке. Ставом седмим изреке, обавезан је тужилац-противтужени да туженој-противтужили на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 55.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 494/25 од 17.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца-противтуженог и потврђена пресуда Основног суда у Деспотовцу П2 116/24 од 14.10.2025. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац-противтужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужена-противтужила је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП у вези члана 208. Породичног закона, Врховни суд је нашао да је ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Такође, неосновано се садржином ревизије указује да је другостепени суд учинио битну повреду из члана 374. став 1. у вези члана 387. став 1. тачка 3. ЗПП, с обзиром да у делу којим је одбијена жалба, а којим је одлучено о поверавању и издржавању малолетног детета није било потребе за укидањем првостепене пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су засновале ванбрачну заједницу 2013. године и живе у породичном домаћинству тужиоца у селу ... заједно са тужиочевим родитељима. Заједничко дете странака малолетни ВВ рођен је ...2016. године у ... . Због погоршања међусобних односа парничних странака тужена-противтужила је напустила породично домаћинство тужиоца-противтуженог и прешла да живи у ... у кући која је њено власништво, а коју је добила на поклон од свог оца, чиме је ванбрачна заједница прекинута. По прекиду заједнице тужена-противтужила је са собом повела малолетног ВВ, али га је на тражење тужиоца-противтуженог вратила, па је ВВ наставио да живи са оцем у селу ..., где похађа ... разред основне школе, с тим

да дете сада подједнако борави и код оца и код мајке. Тужилац-противтужени живи у породичном домаћинству са оцем и мајком у стамбеном објекту површине 175м², запослен је у ... у ... на радном месту ... из ... и остварује зараду од око 74.000,00 динара месечно. Домаћинство тужиоца -противтуженог поседује имовину и обрадиву земљу, бави се баштованством и годишњи приход је око 200.000,00 до 250.000,00 динара, поседује локал у ... који издаје и месечна закупнина је 50 евра. Трошкови домаћинства тужиоца-противтуженог за грејање износе око 700,00 евра годишње, а остале комуналије плаћа око 30.000,00-40.000,00 динара. Тужилац-противтужени је и власник приватне радње за ... и месечно по том основу зарађује око 35.000,00 динара. Родитељи су му пољопривредни пензионери са месечним примањима од по 20.000,00 динара. Друге законске обавезе издржавања осим у односу на малолетног ВВ нема. Тужена-противтужила живи у ... у кући која је у њеном власништву, површине 55м² у којој преко радне недеље бораве и њени родитељи који јој помажу са намером да се трајно преселе и прошире кућу. Запослена је у ... „...“ и месечно зарађује око 50.000,00 динара. Других прихода нема, нити имовине од које остварује додатну зараду, њена мајка има пензију око 30.000,00 динара, а отац 38.000,00 динара и финансијски јој помажу. Домаћинство тужене-противтужиле за грејање потроши око 10. метара дрва а комуналије плаћа око 6.000,00 динара. Месечне потребе малолетног ВВ износе око 45.239,50 динара. Оценом извештаја Центра за социјални рад малолетни ВВ, који је ученик ... разреда основне школе, је уредног психофизичког развоја, добро се привикао на обе породице и након прекида ванбрачне заједнице странака пуно времена проводи и са оцем и са мајком. Оба родитеља су једнако мотивисана за бригу о детету и за самостално вршење родитељског права, имају исте услове и обоје разумеју потребе детета. Иако је млађи од 10 година, малолетни ВВ је исказао своје мишљење да живи са мајком и то током разговора који је обављен са њим на тему његовог школовања, интересовања и начина на који проводи слободно време, да са мајком више прича о проблемима које има и осећа да га мајка боље разуме од оца, код мајке се више дружи са децом и има велико двориште да се игра. За оца је навео да је често одсутан од куће због пословних обавеза и обавеза око тренутног образовања, време када је код оца углавном проводи сам или у присуству бабе и деде по оцу. Малолетни ВВ није инструктиран од стране мајке везано за контакте са оцем, дете је самостално, а у договору са родитељима планира када ће проводити време код оца, односно код мајке. Постоји обострана подобност родитеља за самостално вршење родитељског права, с тим да у последње време више борави код мајке, а да родитељи поштују његову жељу где и када жели да буде. Малетном ВВ је потребна помоћ приликом израде домаћих задатака коју му пружа мајка. Центар за социјални рад ... је поступао по пријави ПС Деспотовац од 24.04.2024. године за пријављено насиље према малолетном детету, којом приликом је тужиоцу изречена мера упозорења, зато што је констатовано да дете имало модрице на леђима и гузи док је боравило код оца.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су туженој-противтужилји поверили самостално вршење родитељског права, а тужиоца-противтуженог обавезали на издржавање, одбили тужбени захтев да се малолетно дете повери на самостално вршење родитељског права тужиоцу- противтуженом, да се уреди начин одржавања личних односа са туженом-противтужилом и да се она обавезе да доприноси издржавању малолетног детета износом од по 10.000,00 динара.

Одредбом члана 3. став 1. Конвенције о правима детета (Закон о ратификацији Конвенције Уједињених нација о правима детета „Службени лист СРФЈ“-Међународни уговори број 15/90 и „Службени лист СРЈ“-Међународни уговори број 4/96 и 2/97), прописано је да у свим активностима које се тичу деце, од примарног значаја су интереси детета, без обзира на то да ли га спроводе јавне или приватне институције за социјалну заштиту, судови, административни органи или законодавна тела. Државе чланице се обавезују да детету обезбеде такву заштиту и бригу која је неопходна за његову добробит, узимајући у обзир права и обавезе његових родитеља, законитих старатеља или других појединаца који су правно одговорни за дете и преузимају у том циљу све потребне законодавне и административне мере (став 2).

Породични закон је одредбом члана 6. став 1. прописао да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу деце. Одредбом члана 77. истог закона, прописани су услови за самостално вршење родитељског права, тако што је ставом 3. те одредбе прописано да један родитељ врши сам родитељско право на основу одлуке суда када родитељи не воде заједнички живот, а нису закључили споразум о вршењу родитељског права. Пре него што донесе одлуку о заштити права детета или о вршењу, односно лишењу родитељског права, суд је дужан да затражи налаз и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима, на основу одредбе члана 270. Породичног закона. У спору за заштиту права детета и у спору за вршење, односно лишење родитељског права, суд је увек дужан да се руководи најбољим интересом детета, на основу одредбе члана 266. став 1. Породичног закона.

Дакле, најбољи интерес детета је примаран у овој врсти спорова, а процењује га суд у којој процени му помоћ пружа орган старатељства (по потреби и друга специјализована установа) својом проценом укупних породичних прилика, након чега даје предлог о начину вршења родитељског права, који треба да задовољи наведени циљ. Процењујући најбољи интерес мал. ВВ правилна је одлука нижестепених судова да се туженој-противтужиљи повери самостално вршење родитељског права, јер је између осталог поштована аутентична воља малолетног детета.

Према члану 67. Породичног закона – ПЗ („Службени гласник РС“, број 18/05... 6/15) право је али и дужност родитеља да се старају о деци, док према члану 154. и 160. став 1. истог закона дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања како то прописује члан 160. став 2. истог закона, док могућност родитеља, као дужника издржавања зависи од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његових личних потреба, али и обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање (члан 160. став 3. ПЗ). Издржавање детета је основна обавеза оба родитеља и изричито је прописана чланом 73. ПЗ, а ова обавеза произлази из садржине родитељског права (члан 68. став 2. ПЗ) и уско је повезана са њиховим правом и дужношћу да децу чувају, подижу, васпитавају и образују.

Правилно су процењене и месечне потребе детета и тужилац-противтужени је обавезан да доприноси издржавању мал. малетног ВВ на основу чланова 154. став 1. и

160. и 162. ПЗ. Стога, по оцени Врховног суда, износ на који је тужилац-противтужени побијаном одлуком обавезан није превисоко одређен и супротно наводима ревизије не угрожава се егзистенција тужиоца-противтуженог као дужника издржавања с обзиром на његове материјалне могућности као дужника издржавања и сопствене потребе. Родитељи су у обавези да дете издржавају подједнако, како родитељ коме је непосредно поверено вршење родитељског права, тако и родитељ који се непосредно не стара о детету. Отац је исто тако у обавези да учествује у задовољењу потреба мал. детета плаћањем новчаног износа, имајући у виду да висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања. Издржавање се одређује према потребама деце и могућностима родитеља, дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања сагласно одредбама члана 160. став 1. и 3. ПЗ. Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњеника, односно за лице на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту у складу са законом (34.799,37 динара у време доношења првостепене одлуке).

Нису основани наводи у ревизији тужиоца-противтуженог да није тачан навод другостепеног суда да је малолетни ВВ саслушан у присуству оба родитеља, већ само у присуству мајке, чиме није извршена аутентична воља малолетног детета. Наиме, другостепени суд је констатовао да није у интересу малолетног детета да се са истим обавља разговор у присуству оба родитеља, имајући у виду да је заједнички интервју обављен са њима протекао у великој мери, тако што је тужилац-противтужени оптуживао, критиковао и омаловажавао тужену, те да је малолетно дете странака исказало своје мишљење да жели да живи са мајком, али не као одговор на постављено питање, већ кроз разговор у вези његовог школовања, интересовања, начина на који проводи слободно време, због чега је правилна одлука нижестепених судова о поверавању мал. ВВ мајци на самостално вршење родитељског права.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о начину одржавања личних односа тужиоца-противтуженог са малолетним дететом, нижестепени судови су констатовали да се неће формално одређивати, већ се одвијати спонтано, према жељама и могућностима родитеља, са образложењем да није прихваћен налаз и мишљење Центра за социјални рад ..., сматрајући да је у најбољем интересу малолетног детета да се виђање одвија спонтано, према жељама и могућностима родитеља и малолетног детета, а са чим су се парничне странке сагласиле.

Ревизијом тужиоца-противтуженог се указује на погрешну примену материјалног права у вези одлуке нижестепених судова у погледу одржавања личних односа тужиоца-противтуженог са малолетним ВВ.

Одредбом члана 9. став 3. Конвенције о правима детета (Закон о ратификацији Конвенције Уједињених нација о правима детета „Службени лист СРФЈ“-Међународни уговори број 15/90 и „Службени лист СРЈ“-Међународни уговори број 4/96 и 2/97), право је детета одвојеног од једног или оба родитеља да редовно одржава личне односе

и непосредне контакте са оба родитеља, осим ако је то у супротности са најбољим интересом детета.

Право детета да одржава личне односе са родитељем са којим не живи прописано је чланом 61. став 1. Породичног закона. То право сходно другом и трећем ставу истог члана може бити ограничено само судском одлуком када је то у најбољем интересу детета као и ако постоје разлози да се родитељ са којим дете не живи потпуно или делимично лиши родитељског права или у случају насиља у породици. Према члану 78. став 3. Породичног закона, одржавање личних односа са дететом је право и дужност родитеља који не врши родитељско право. Пре него што донесе одлуку о заштити права детета или о вршењу, односно лишењу родитељског права, суд је дужан да затражи налаз и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима, на основу одредбе члана 270. Породичног закона.

У конкретном случају, нижестепени судови нису одредили начин одржавања личних односа тужиоца-противтуженог са малолетним ВВ, сматрајући да је у најбољем интересу малолетног детета да се виђање одвија спонтано према жељама и могућностима родитеља и малолетног детета, без обзира што је Центар за социјални рад предложио начин одржавања личних односа тужиоца-противтуженог и малолетног ВВ.

Имајућу у виду чињеницу да су односи између парничних странака поремећени, по налажењу Врховног суда потребно је уредити начин одржавања личних односа тужиоца-противтуженог са малолетним ВВ имајући у виду међусобне односе парничних странака, као и најбољи интерес малолетног детета, о чему се изјашњавао и Центар за социјални рад ....

Са изнетих разлога, побијане пресуде су у том делу укинуте и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење у смислу одредбе члана 416. став 2. ЗПП.

Укинута је и одлука о трошковима поступка, јер зависи од одлуке о главној ствари.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**